

**Szkoła Podstawowa
im. Jana Kochanowskiego w Łaziskach**

**Wymagania na poszczególne oceny szkolne
z przedmiotu fizyka
dla klasy VII**

DZIAŁ 1: ZACZYNAMY UCZYĆ SIĘ FIZYKI

2	3	4	5	6
Uczeń:	Uczeń:	Uczeń:	Uczeń:	Uczeń:
✓ stosuje zasady higieny i bezpieczeństwa w pracowni fizycznej; ✓ stwierdza, że podstawą eksperymentów fizycznych są pomiary; ✓ wymienia podstawowe przyrządy służące do pomiaru wielkości fizycznych; ✓ zapisuje wyniki pomiarów w tabeli; ✓ rozróżnia pojęcia: wielkość fizyczna i jednostka wielkości fizycznej; ✓ stwierdza, że każdy pomiar obarczony jest niepewnością; ✓ oblicza wartość średnią wykonanych pomiarów; ✓ stosuje jednostkę siły, którą jest niuton (1N); ✓ potrafi wyobrazić sobie siłę o wartości 1N; ✓ posługuje się siłomierzem;	✓ omawia na przykładach, jak fizycy poznają świat; ✓ objaśnia na przykładach, po co nam fizyka; ✓ selekcjonuje informacje uzyskane z różnych źródeł, np. na lekcji, z podręcznika, z literatury popularnonaukowej, internetu; ✓ wyjaśnia, że pomiar polega na porównaniu wielkości mierzonej ze wzorcem; ✓ zapisuje wynik pomiaru z niepewnością pomiaru; ✓ projektuje tabelę pomiarową pod kierunkiem nauczyciela; ✓ przelicza jednostki czasu i długości; ✓ szacuje rząd wielkości spodziewanego wyniku	✓ samodzielnie projektuje tabelę pomiarową, np. do pomiaru długości ławki, pomiaru czasu pokonywania pewnego odcinka drogi; ✓ przeprowadza proste doświadczenia, które sam zaplanował; ✓ wyciąga wnioski z przeprowadzonych doświadczeń; ✓ potrafi oszacować wyniki pomiaru; ✓ wykonuje pomiary, stosując różne metody pomiaru, ✓ opisuje siłę jako wielkość wektorową; ✓ demonstruje równoważenie się sił mających ten sam kierunek; ✓ wykonuje w zespole kilkusobowym zaprojektowane doświadczenie	✓ potrafi tak zaplanować pomiar, aby zmierzyć wielkości mniejsze od dokładności posiadanego przyrządu pomiarowego; ✓ rozkłada siłę na składowe;	✓ graficznie dodaje siły o różnych kierunkach; ✓ projektuje doświadczenie demonstrujące dodawanie sił o różnych kierunkach; ✓ demonstruje równoważenie się sił mających różne kierunki.

✓ podaje treść pierwszej zasady dynamiki Newtona:	i wybiera właściwe przyrządy pomiarowe (np. do pomiaru długości); ✓ wyjaśnia, dlaczego wszyscy posługujemy się jednym układem jednostek- Układem SI; ✓ używa ze zrozumieniem przedrostków, np. mili-, kilo- itd.; ✓ projektuje proste doświadczenia dotyczące np. pomiaru długości; ✓ wykonuje schematyczny rysunek obrazujący układ doświadczalny; ✓ zapisuje wynik obliczeń jako przybliżony z dokładnością do 2-3 cyfr znaczących; ✓ definiuje siłę, jako miarę działania jednego ciała na drugie; ✓ podaje przykłady działania sił i rozpoznaje je w różnych sytuacjach praktycznych; ✓ wyznacza siłę wypadkową; ✓ określa warunki, w	demonstrujące dodawanie sił o różnych kierunkach; ✓ demonstruje skutki bezwładności ciał.

- ✓ których siły się
równoważą;
✓ wyjaśnia, od czego
zależy bezwładność
ciała.

DZIAŁ 2: SIŁA WPŁYWA NA RUCH

2	3	4	5	6
Uczeń:	Uczeń:	Uczeń:	Uczeń:	• Uczeń:-
✓ podaje, że podstawą eksperymentów fizycznych są pomiary; ✓ wymienia podstawowe przyrządy służące do pomiaru wielkości fizycznych; ✓ podaje określenie ruchu; ✓ podaje określenie toru i drogi; ✓ podaje jednostki drogi i czasu; ✓ podaje określenie średniej wartości prędkości; ✓ podaje jednostki prędkości; ✓ podaje określenie prędkości chwilowej; ✓ określa ruch jednostajny prostoliniowy;	✓ podaje, że podstawą eksperymentów fizycznych są pomiary; ✓ wymienia podstawowe przyrządy służące do pomiaru wielkości fizycznych; ✓ podaje określenie ruchu; ✓ podaje określenie toru i drogi; ✓ podaje jednostki drogi i czasu; ✓ podaje określenie średniej wartości prędkości; ✓ podaje jednostki prędkości; ✓ podaje określenie prędkości chwilowej; ✓ określa ruch jednostajny prostoliniowy;	✓ posługuje się przyrządami do pomiaru długości i czasu; ✓ projektuje proste doświadczenia; ✓ wyjaśnia pojęcie „ruch względny” ; ✓ wyjaśnia, co to jest przemieszczenie; ✓ wyjaśnia różnicę między przemieszczeniem i przebytą drogą; ✓ przelicza jednostki prędkości; ✓ określa prędkość, jako wielkość wektorową; ✓ wykonuje wykres zależności prędkości od czasu w ruchu jednostajnym; ✓ oblicza przebytą przez	✓ odczytuje dane zawarte na wykresie; ✓ projektuje i wykonuje doświadczenie pozwalające badać ruch jednostajny prostoliniowy; ✓ wykonuje wykres zależności prędkości od czasu w ruchu jednostajnym na podstawie danych z doświadczeń; ✓ analizuje wykresy zależności prędkości i drogi od czasu dla różnych ciał poruszających się ruchem jednostajnym; ✓ oblicza prędkość względem różnych ciał-układów odniesienia, np. prędkość pasażera	✓ rozwiązuje zadania wymagające umiejętności przekształcania wzorów, stosowania kilku wzorów do wyznaczenia szukanej niewiadomej.

- ✓ określa przyspieszenie;
- ✓ podaje jednostkę przyspieszenia;
- ✓ wymienia przykłady ruchu opóźnionego;

- ✓ określa przyspieszenie;
- ✓ podaje jednostkę przyspieszenia;
- ✓ wymienia przykłady ruchu opóźnionego;

- ✓ ciało drogę ;
- ✓ przekształca wzór na drogę;
- ✓ rozwiązuje zadania obliczeniowe dotyczące ruchu jednostajnego;
- ✓ wyjaśnia pojęcie „prędkość względna”;
- ✓ wyjaśnia sens fizyczny przyspieszenia;
- ✓ wykonuje wykres zależności drogi od czasu w ruchu jednostajnie przyspieszonym;
- ✓ oblicza przebytą drogę, korzystając ze wzoru;
- ✓ przekształca wzór na drogę;
- ✓ stosuje poznane wiadomości w rozwiązywaniu typowych problemów;
- ✓ odczytuje dane zawarte na wykresach opisujących ruch.

- ✓ w jadącym pociągu;
- ✓ rysuje, na podstawie wyników pomiaru, wykres zależności prędkości ciała od czasu w ruchu jednostajnie przyspieszonym;
- ✓ podaje, że droga jest proporcjonalna do kwadratu czasu;
- ✓ wykonuje wykres zależności drogi od czasu w ruchu jednostajnie przyspieszonym na podstawie danych z doświadczeń;
- ✓ wyznacza drogę na podstawie wykresu zależności prędkości od czasu;
- ✓ wyznacza prędkość na podstawie wykresu zależności przyspieszenia od czasu;
- ✓ stosuje poznane wiadomości w rozwiązywaniu nietypowych problemów.

DZIAŁ 3: SIŁA WPŁYWA NA RUCH

Uczeń:

- ✓ podaje, że miarą oddziaływań ciał jest siła;
- ✓ podaje jednostkę siły, którą jest niuton (1N);
- ✓ potrafi wyobrazić sobie siłę o wartości 1N;
- ✓ posługuje się siłomierzem;
- ✓ podaje informacje o poglądach Galileusza;
- ✓ podaje treść pierwszej zasady dynamiki Newtona;
- ✓ podaje zależność przyspieszenia od siły działającej na ciało;
- ✓ podaje zależność przyspieszenia od masy ciała;
- ✓ podaje treść II zasady dynamiki;
- ✓ podaje definicję niutona;
- ✓ podaje wartość średniego przyspieszenia grawitacyjnego na Ziemi;
- ✓ podaje treść III zasady dynamiki.

Uczeń:

- ✓ wyjaśnia, od czego zależy bezwładność ciała;
- ✓ wyjaśnia, dlaczego ciało popchnięte zatrzymuje się;
- ✓ podaje przykłady zjawisk będących skutkiem działania siły;
- ✓ wyjaśnia, że pod wpływem stałej siły ciało porusza się ruchem jednostajnie przyspieszonym;
- ✓ określa pęd ciała;
- ✓ podaje jednostkę pędu;
- ✓ podaje zasadę zachowania pędu;
- ✓ oblicza ciężar ciała na Ziemi;
- ✓ podaje przykłady oddziałujących ciał;
- ✓ podaje, że pęd jest wielkością wektorową, której zwrot jest zgodny ze zwrotem prędkości;
- ✓ podaje przykłady oporu stawianego ciałom poruszającym się w różnych środowiskach;
- ✓ wskazuje przyczyny oporów ruchu;
- ✓ wyjaśnia, jaki opór

Uczeń:

- ✓ demonstruje skutki bezwładności ciał;
- ✓ przewiduje skutki działania siły;
- ✓ oblicza przyspieszenie ciała, korzystając z II zasady dynamiki;
- ✓ przedstawia wnioski z obserwacji spadających ciał;
- ✓ podaje, jakie warunki muszą być spełnione, aby ciało spadło swobodnie;
- ✓ uzasadnia, że w próżni ciała spadają swobodnie;
- ✓ wyjaśnia, co to znaczy swobodny spadek ciał;
- ✓ oblicza ciężar ciała na innych ciałach niebieskich;
- ✓ podaje sposób pomiaru sił wzajemnego oddziaływania ciał;
- ✓ wyjaśnia, dlaczego siły opisane w III zasadzie dynamiki nie równoważą się;
- ✓ rysuje siły oddziałujących ciał w prostych przypadkach, np. ciało leżące na stole, ciało wiszące na

Uczeń:

- ✓ rozkłada siłę na składowe;
- ✓ graficznie dodaje siły o różnych kierunkach;
- ✓ projektuje doświadczenie demonstrujące dodawanie sił o różnych kierunkach;
- ✓ podaje przykłady zjawisk, które możemy wyjaśnić na podstawie bezwładności ciał;
- ✓ bada doświadczalnie zależność przyrostu prędkości i przyspieszenia od siły i masy ciała;
- ✓ rozwiązuje zadania, w których trzeba obliczyć wypadkową siłę, korzystając z II zasady dynamiki;
- ✓ wyjaśnia, dlaczego spadek swobodny ciał jest ruchem jednostajnie przyspieszonym;
- ✓ rysuje siły w trudniejszych sytuacjach, np. ciało leżące na powierzchni równi, ciało wiszące na sznurku i odchylone o

Uczeń:

- rozwiązuje zadania nietypowe, oblicza siłę i przyspieszenie korzystając z II zasady dynamiki.

✓ nazywamy tarcie statycznym a jaki tarcie dynamicznym; ✓ podaje pozytywne i negatywne skutki tarcia	✓ lince; ✓ wyjaśnia zjawisko odrzutu, korzystając z zasady zachowania pędu; ✓ podaje, jak zmierzyć siłę tarcia statycznego; ✓ podaje sposób zbadania, od czego zależy tarcie.	✓ pewien kąt; ✓ wyjaśnia zjawisko odrzutu, posługując się III zasadą dynamiki; ✓ rozwiązuje zadania z zastosowaniem zasady zachowania pędu; ✓ zapisuje II zasadę dynamiki pokazującą, że zmiana pędu w czasie jest równa działającej sile;
---	--	---

DZIAŁ 4: PRACA I MOC

2	3	4	5	6
Uczeń:	Uczeń:	Uczeń:	Uczeń:	Uczeń:
✓ podaje, że w sensie fizycznym praca jest wykonywana wówczas, gdy działaniu siły towarzyszy przemieszczenie lub odkształcenie ciała; ✓ wskazuje przykłady wykonania pracy; ✓ demonstrowa wykonanie pracy w sensie fizycznym; ✓ podaje jednostkę pracy w układzie SI;	✓ wyraża jednostkę pracy przez inne jednostki układu SI; ✓ zapisuje w postaci wzoru definicję pracy, gdy kierunek i zwrot stałej siły jest zgodny z kierunkiem i zwrotem przemieszczenia; ✓ oblicza pracę, gdy kierunek zwrot stałej siły jest zgodny z kierunkiem i zwrotem przemieszczenia;	✓ opisuje przypadki, w których ciało ma energię potencjalną sprężystości, wewnętrzną, chemiczną, elektryczną, jądrową, promieniowania; ✓ podaje, że energię potencjalną grawitacji obliczamy zawsze względem wybranego poziomu; ✓ przekształca wzór	✓ podaje, że podczas obliczania pracy trzeba uwzględnić tę składową siły, której kierunek jest zgodny z kierunkiem przemieszczenia; ✓ rozwiązuje zadania o podwyższonym stopniu trudności, stosując wzór opisujący pracę; ✓ wyjaśnia związek między pracą a energią kinetyczną;	✓ rozwiązuje zadania o podwyższonym stopniu trudności, stosując wzory dotyczące pracy, mocy i energii; ✓ rozwiązuje zadania z zastosowaniem warunku równowagi dla dźwigni dwustronnej.

✓ podaje, że ciało ma energię, gdy jest zdolne do wykonania pracy;	✓ podaje definicję 1J;	opisujący energię potencjalną i kinetyczną;	✓ wyjaśnia związek między pędem a energią kinetyczną;
✓ wymienia rodzaje energii;	✓ podaje treść zasady zachowania energii;	✓ demonstrować doświadczenie przedstawiające przemianę energii potencjalnej w kinetyczną i odwrotnie;	✓ rozwiązuje zadania z zastosowaniem wzorów opisujących energię;
✓ podaje, że energię kinetyczną mają ciała, które są w ruchu;	✓ określa pracę siły tarcia;	✓ podaje, że energia jest niezbędna do życia;	✓ rozwiązuje zadania wykorzystując zasadę zachowania energii mechanicznej;
✓ demonstruje sytuację, kiedy ciało ma energię potencjalną;	✓ podaje, że gdy siła jest prostopadła do przesunięcia, praca nie jest wykonana;	✓ przelicza dżule na kalorie i odwrotnie;	✓ rozkłada siłę grawitacji na składowe;
✓ podaje wzór opisujący energię kinetyczną;	✓ przekształca wzór na pracę;	✓ informuje, jakie zagrożenia dla środowiska powoduje korzystanie z różnych źródeł energii;	✓ rozwiązuje proste zadania dotyczące ruchu ciał po równi pochyłej;
✓ podaje, że energia jest niezbędna do życia;	✓ omawia na prostym przykładzie przemiany energii;	✓ przekształca wzór opisujący moc;	
✓ podaje źródło informacji o wartości energetycznej spożywanych pokarmów;	✓ podaje przykłady zachodzących w przyrodzie, nieustannych przemian energii;	✓ rozwiązuje zadania z zastosowaniem poznanych wzorów na energię;	
✓ podaje definicję mocy;	✓ oblicza energię potencjalną grawitacji;		
✓ podaje jednostkę mocy w układzie SI;	✓ oblicza energię kinetyczną;		
	✓ stosuje zasadę zachowania energii przy opisie typowych sytuacji w życiu codziennym;		
	✓ podaje, że w spożywanych produktach jest zawarta energia;		
	✓ podaje, że energię możemy wyrazić w dżulach i kaloriach;		
	✓ wymienia przykłady		

- źródeł energii niezbędnych do funkcjonowania naszej cywilizacji;
- ✓ oblicza moc;
- ✓ wyjaśnia, co to znaczy, że moc urządzenia wynosi 100W;
- ✓ posługuje się jednostką kilowatogodziny;
- ✓ wskazuje przykłady dźwigni dwustronnej w życiu codziennym;
- ✓ informuje, że maszyny proste ułatwiają wykonanie pracy;

DZIAŁ 5: CZĄSTECZKI I CIEPŁO

2	3	4	5	6
Uczeń:	Uczeń:	Uczeń:	Uczeń:	Uczeń:
✓ wie, że substancje zbudowane są z cząsteczek, a cząsteczki z atomów; ✓ wie, że cząsteczki są w nieustannym, bezładnym ruchu; ✓ wymienia stany skupienia;	✓ informuje, że między cząsteczkami występują oddziaływania międzycząsteczkowe; ✓ podaje różnice w budowie ciał stałych, cieczy i gazów; ✓ odczytuje z tabeli	✓ określa, na czym polegają ruchy Browna; ✓ opisuje wpływ temperatury na zmianę objętości wody; ✓ opisuje zasadę budowy termometru; ✓ podaje, że do ogrzania 1 kg różnych substancji	✓ wyjaśnia, że stan skupienia substancji zależy od jej temperatury; ✓ określa związek między temperaturą ciała a prędkością cząsteczek wchodzących w jego skład;	✓ uzasadnia wpływ dużej wartości ciepła właściwego wody na życie na Ziemi; ✓ rozwiązuje zadania wymagające przekształcania wzoru na ciepło właściwe.

✓ wymienia nazwy przemian stanów skupienia materii;	✓ temperaturę topnienia danej substancji;	✓ o 1C potrzeba różnych ilości energii;	✓ informuje, że zmiana temperatury świadczy o zmianie jego energii wewnętrznej;
✓ wie, że energię wewnętrzną wyrażamy w dżulach;	✓ odczytuje z tabeli temperaturę wrzenia danej substancji;	✓ oblicza przyrost energii wewnętrznej ciała;	✓ wyjaśnia, że stan skupienia substancji zależy od jego temperatury;
✓ informuje, że po zetknięciu ciał następuje przepływ ciepła (energii) od ciała o wyższej temperaturze do ciała o niższej temperaturze;	✓ informuje, jaki wpływ na objętość ciał ma temperatura;	✓ opisuje wpływ konwekcji w atmosferze i wodzie na kształtowanie klimatu na Ziemi;	✓ określa związki między temperaturą ciała a prędkością cząsteczek wchodzących w jego skład;
✓ rozróżnia dobre i złe przewodniki ciepła;	✓ podaje, że ciepła właściwe różnych substancji są różne;	✓ opisuje wpływ konwekcji w powietrzu na ogrzewanie mieszkań;	✓ omawia wpływ promieniowania na rozwój życia na Ziemi;
✓ podaje przykłady zastosowania dobrych i złych przewodników ciepła;	✓ podaje jednostkę ciepła właściwego;	✓ opisuje różnice w budowie ciał krystalicznych i ciał bezpostaciowych.	✓ demonstruje wzrost energii wewnętrznej ciała w wyniku wykonanej pracy;
✓ podaje treść pierwszej zasady termodynamiki;	✓ przekształca wzór opisujący przyrost energii wewnętrznej ciała;		✓ wyjaśnia zmiany energii wewnętrznej ciała w czasie topnienia;
✓ podaje temperatury: topnienia lodu i wrzenia wody	✓ opisuje jakościowo zjawisko przewodnictwa cieplnego;		✓ opisuje przemiany energii substancji w czasie przejścia ze stanu stałego do stanu gazowego.
	✓ omawia zjawisko konwekcji i promieniowania;		
	✓ podaje sposoby zmiany energii wewnętrznej ciała;		
	✓ opisuje jakościowo zjawisko topnienia lodu;		
	✓ podaje, że ciała krystaliczne topią się w ściśle określonej temperaturze, gdy jest dostarczona energia;		
	✓ objaśnia, dlaczego		

- podczas topnienia i krzepnięcia temperatura pozostaje stała;
- ✓ opisuje jakościowo zjawiska: parowania, skraplania, wrzenia.

DZIAŁ 6: CIŚNIENIE I SIŁA WYPORU

2	3	4	5	6
Uczeń:	Uczeń:	Uczeń:	Uczeń:	Uczeń:
✓ podaje o czym informuje nas objętość ciała; ✓ podaje jednostkę objętości; ✓ podaje jednostkę gęstości; ✓ podaje wzór na gęstość; ✓ podaje, że ciśnienie oblicza się, dzieląc wartość siły nacisku przez pole powierzchni; ✓ podaje jednostkę ciśnienia w układzie SI; ✓ podaje wzór opisujący ciśnienie wywierane przez słup cieczy; ✓ formułuje prawo Pascala oraz Prawo Archimedesasa;	✓ oblicza objętość ciał o regularnych kształtach; ✓ podaje, że gaz zawsze zajmuje całą objętość naczynia; ✓ przelicza jednostki objętości; ✓ wyjaśnia, że gęstość substancji to masa jednostki objętości tej substancji; ✓ objaśnia, że różne substancje mają różną gęstość; ✓ przekształca wzór na gęstość; ✓ przelicza jednostki gęstości; ✓ oblicza ciśnienie; ✓ podaje sposoby zmniejszania i zwiększania ciśnienia;	✓ wyznacza objętość ciał o nieregularnych kształtach; ✓ wyjaśnia sens fizyczny pojęcia gęstości; ✓ rozwiązuje proste zadania rachunkowe, stosując wzór opisujący gęstość; ✓ przekształca wzór na ciśnienie; ✓ przekształca wzór opisujący ciśnienie słupa cieczy; ✓ wyjaśnia, dlaczego w naczyniach połączonych woda dąży do wyrównania poziomów; ✓ omawia działanie urządzenia, w którym są wykorzystane naczynia	• oblicza objętość różnych ciał, np. przedmiotów codziennego użytku; • doświadczalnie wyznacza gęstość ciał stałych i cieczy; • wyjaśnia, dlaczego ciśnienie wywierane przez ciało zależy od jego położenia; • wyjaśnia, dlaczego w naczyniach połączonych woda dąży do wyrównania poziomów; • wyjaśnia, co jest przyczyną powstawania ciśnienia hydrostatycznego i ciśnienia atmosferycznego;	• rozwiązuje zadania problemowe dotyczące prawa Archimedesasa.

✓ wie do czego służy barometr.	✓ wymienia przykłady zastosowania naczyń połączonych; ✓ oblicza ciśnienie hydrostatyczne; ✓ wyjaśnia, od czego zależy ciśnienie hydrostatyczne; ✓ wyjaśnia, na czym polega wywieranie przez ciecz ciśnienia; ✓ podaje, od czego zależy siła wyporu; ✓ określa cechy siły wyporu; ✓ podaje wzór na obliczanie siły wyporu; ✓ podaje warunek pływania ciał; ✓ opisuje, od czego zależy ciśnienie atmosferyczne.	✓ opisuje doświadczenie Pascala; ✓ wykazuje doświadczalnie istnienie siły wyporu; ✓ udowadnia doświadczalnie słuszność prawa Archimedesesa; ✓ -objaśnia, od czego zależy siła wyporu; ✓ wykazuje doświadczalnie istnienie ciśnienia atmosferycznego.	• rozwiązuje zadania dotyczące prawa Archimedesesa; • wyjaśnia, na czym polega ciśnienie wywierane przez ciecz; • opisuje wpływ ciśnienia na temperaturę wrzenia wody; • objaśnia do czego służy i jak jest zbudowany aerometr;

Dostosowanie wymagań edukacyjnych z fizyki do indywidualnych potrzeb i możliwości psychofizycznych uczniów

1. Dostosowanie wymagań edukacyjnych wynikających z programu nauczania dla ucznia zdolnego:

- zadawanie dodatkowej pracy domowej
- przygotowanie do konkursów przedmiotowych poprzez rozwiązywanie zadań konkursowych
- podczas lekcji rozwiązywanie przez ucznia większej liczby zadań

2. Dostosowanie wymagań edukacyjnych wynikających z programu nauczania dla ucznia ze specyficznymi problemami edukacyjnymi (dysleksja, dysortografia)

DYSLEKSJA:

- nie nakazywać czytania na forum klasy,
- upewniać się czy uczeń właściwie zrozumiał polecenie i czytany tekst poprzez zadawanie mu dodatkowych pytań,
- pisemne sprawdziany powinny ograniczać się do określonych treści, wskazane jest zatem stosowanie testów wyboru, zdań niedokończonych lub tekstów z lukami – pozwoli to uczniowi skoncentrować się na kontrolowanej tematyce, selekcjonować wiadomości do nauki,
- pytać częściej, lecz z mniejszej partii materiału,
- jeśli to możliwe uprzedzić ucznia, że będzie pytany np. na początku lekcji – pozwoli to mu skoncentrować się, przypomnieć nauczony materiał, a także zmniejszy napięcie emocjonalne blokujące ucznia
- oceniać dobrze, jeśli wynik zadania jest prawidłowy, choćby strategia dojścia do niego była niezbyt jasna, gdyż uczniowie dyslektyczni często prezentują styl dochodzenia do rozwiązania niedostępny innym osobom.

DYSGRAFIA:

- dostosowanie wymagań będzie dotyczyło formy sprawdzania wiedzy, a nie treści.
- wymagania merytoryczne, co do oceny prac pisemnych powinny być ogólne, takie same jak dla innych uczniów, natomiast sprawdzanie pracy może być niekonwencjonalne. nie oceniać poziomu graficznego pisma i jego estetyki,
- zachęcać ucznia do pisanie drukowanymi literami,
- pozwolić uczniowi na wykonywanie domowych prac pisemnych na komputerze,
- zapewnić więcej czasu na prace pisemne podczas lekcji,
- w przypadku, gdy praca pisemna ucznia jest nieczytelna, przepytac go ustnie z danego zakresu materiału
- dostosowanie punktacji z prac pisemnych.

DYSORTOGRAFIA :

- uwzględniać trudności związane z myleniem znaków działań, przedstawianiem cyfr, zapisywaniem wzorów itp..

3. Dostosowanie wymagań edukacyjnych wynikających z programu nauczania dla ucznia z trudnościami w nauce (korzystający z pomocy psychologiczno-pedagogicznej).

- dostosowanie punktacji z prac pisemnych.
- kontrolowanie stopnia zrozumienia samodzielnie przeczytanych przez ucznia poleceń.
- branie pod uwagę wypowiedzi ustnych uczniów.
- w miarę możliwości pomaganie , wspieranie, dodatkowe instruowanie, naprowadzanie.
- pokazywanie na przykładzie.
- uwzględnianie trudności w rozumieniu treści i opanowaniu materiału.
- minimalizowanie napięcia związanego z sytuacją weryfikowania wiedzy, umiejętności.
- dostrzeganie mocnych stron ucznia.
- kształtowanie motywacji do pracy.
- naukę definicji, reguł wzorów rozłożyć w czasie,
- często przypominać i utrzymywać,
- w trakcie rozwiązywania zadań tekstowych sprawdzać, czy uczeń przeczytał treść zadania i czy prawidłowo ją zrozumiał,
- w razie potrzeby udzielać dodatkowych wskazówek,
- w czasie sprawdzianów zwiększyć ilość czasu na rozwiązanie zadań, można też dać uczniowi do rozwiązania w domu podobne zadania,

- uwzględniać trudności związane z myleniem znaków działań, przestawianiem cyfr, itp.,
- materiał sprawiający trudność dłużej utrwaląć, dzielić na mniejsze porcje, oceniać tok rozumowania, nawet gdyby ostateczny wynik zadania był błędny, co wynikać może z pomyłek rachunkowych,

Podczas lekcji będę uwzględniała indywidualne potrzeby ucznia, jego zdolności, tempo pracy. Zachęcała do podejmowania wysiłku, umacniała wiarę ucznia we własne siły i umiejętności.